

Sygn. akt VIII C 1451/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 23 maja 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 maja 2022 roku w Ł.

sprawy z powództwa T. R.

przeciwko J. S.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty 16.786,94 zł (szesnaście tysięcy siedemset osiemdziesiąt sześć złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze),
2. zasądza od pozwanego J. S. na rzecz powódki T. R. kwotę 15.770,65 zł (piętnaście tysięcy siedemset siedemdziesiąt złotych sześćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty,
3. oddala powództwo w pozostałej części.

Sygn. akt VIII C 1451/19

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 6 listopada 2019 roku powódka T. R., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanego J. S. kwoty 37.388,52 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności roszczenia oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego. W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił, że powódka zawarła z J. S. prowadzącym Przychodnię (...) umowę zlecenia na wykonywanie czynności pielęgniarstwa środowiskowej, w związku z czym na podstawie umowy nr (...) powódka otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 27,30 zł, a na podstawie umowy zlecenia nr (...) wynagrodzenie zostało podwyższone do kwoty 35 zł za godzinę. Dochodzona pozwem kwota stanowi sumę środków, jakie pozwany otrzymał od (...) Oddziału (...) na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, a których nie przekazał powódce. Z tego tytułu T. R. otrzymała wyłącznie w dniu 6 grudnia 2018 r. kwotę 1.281 zł za wrzesień, październik i listopad 2018 r., a 25 stycznia 2019 r. powódka otrzymała kwotę 378 zł. Żądana przez powódkę kwota dotyczy dodatków do wynagrodzenia za okres od stycznia 2018 r. do sierpnia 2019 r.

(pozew k. 5- 9)

W odpowiedzi na pozew J. S. wskazał, że roszczenie powódki jest bezpodstawne, dodatek do wynagrodzeń był przyznawany wszystkim zatrudnionym w przychodni 4 pielęgniarkom i położnej. Pozwany potwierdził, że T. R. świadczyła pracę na podstawie umowy zlecenia w okresie od 1 lipca 2015 r. do 2019 r., stawka godzinowa przed wprowadzeniem dodatku wynosiła 15 zł, a po jego wprowadzeniu była zawarta w stawce wynagrodzenia. O tym fakcie

były poinformowane wszystkie pielęgniarki, w tym T. R.. Dodatek do wynagrodzenia był wyliczany przez NFZ i zależał od liczby pacjentów przychodni.

(odpowiedź na pozew k. 32-35)

Replikując na powyższe pełnomocnik powódki wyjaśnił, że stawka godzinowa określona w umowach zlecenia zawartych pomiędzy stronami nie obejmowała dodatku do wynagrodzenia przyznawanego na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia.

(pismo procesowe k. 42- 43)

W piśmie procesowym z dnia 29 września 2020 r. J. S. powtórzył twierdzenia zawarte w odpowiedzi na pozew, a także wyjaśnił, że NFZ przekazał tytułem dodatków do wynagrodzeń pielęgniarek kwotę 70.253,39 zł, a pozwany wypłacił kwotę 107.895,83 zł.

(pismo procesowe k. 283- 285)

Na rozprawie w dniu 9 września 2021 r. pełnomocnik powódki cofnął powództwo ponad kwotę 20.601,58 zł, ze zrzeczeniem się roszczenia.

(protokół rozprawy k. 602 v.)

W toku dalszego procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie, przy czym na rozprawie w dniu 9 maja 2022 r. pełnomocnik powódki wyjaśnił, że stroną pozwaną jest osoba fizyczna, J. S..

(protokół rozprawy k. 649)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Przychodnia (...).

(wydruk z (...) k. 14, bezsporne)

Od lipca 2015 r. do 2019 r. T. R. pracowała w Przychodni (...) jako pielęgniarka środowiskowa i rejestratorka na podstawie umowy zlecenia. Do końca 2017 r. T. R. otrzymywała dodatek, który miał być wypłacany do 20 dnia każdego miesiąca, a wynagrodzenie do 10 dnia każdego miesiąca. Od 2018 r. powódka samodzielnie wykonywała czynności pielęgniarki środowiskowej.

(zeznania powódki k. 601 v.- 602 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 59 v.)

W dniu 29 grudnia 2017 r. T. R. zawarła z J. S. prowadzącym Przychodnię (...) umowę zlecenia nr (...) na wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej przez cały 2018 r. Za wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej powódka miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 27,30 zł za godzinę, a wypłata miała następować w dniu złożenia rachunku przez zleceniobiorcę.

(umowa zlecenia k. 15)

W dniu 31 grudnia 2018 r. T. R. zawarła z J. S. umowę zlecenia nr (...) na wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej w okresie od 1 stycznia do 31 sierpnia 2019 r. Wynagrodzenie za wykonywanie obowiązków pielęgniarki środowiskowej strony ustaliły na kwotę 35 zł za godzinę, a wypłata miała następować w dniu złożenia rachunku przez zleceniobiorcę.

(umowa zlecenia k. 16)

W 2016 r. pozwany wystawił następujące rachunki potwierdzające wypłatę dodatku z NFZ: rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...).

(rachunki k. 289, k. 290, k. 292, k. 294, k. 297, k. 299, k. 300, k. 303, k. 307, k. 308, k. 309, k. 310).

W 2017 r. pozwany wystawił następujące rachunki potwierdzające wypłatę dodatku z NFZ: rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...), rachunek (...).

(rachunki k. 312, k. 314, k. 318, k. 320, k. 322, k. 324, k. 326, k. 328, k. 330, k. 332, k. 334).

W lutym 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 1.763,55 zł za wykonywanie umowy zlecenia w styczniu 2018 r.

W dniu 5 lutego 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) za wykonywanie umowy zlecenia w styczniu 2018 r. potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 299,01 zł z tytułu dodatku z NFZ.

W marcu 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.206,93 zł za wykonywanie umowy zlecenia w lutym 2018 r.

W dniu 5 marca 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) za wykonywanie umowy zlecenia w styczniu 2018 r. potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 770,11 zł.

W marcu 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.390,35 zł za wykonywanie umowy zlecenia w marcu 2018 r.

W kwietniu 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.146,19 zł za wykonywanie umowy zlecenia w kwietniu 2018 r.

W maju 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.248,02 zł za wykonywanie umowy zlecenia w maju 2018 r.

W czerwcu 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.759,17 zł za wykonywanie umowy zlecenia w czerwcu 2018 r.

W lipcu 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 1.327,97 zł za wykonywanie umowy zlecenia w lipcu 2018 r.

W sierpniu 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.248,02 zł za wykonywanie umowy zlecenia w sierpniu 2018 r.

We wrześniu 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.452,48 zł za wykonywanie umowy zlecenia we wrześniu 2018 r.

W październiku 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.636,13 zł za wykonywanie umowy zlecenia w październiku 2018 r.

W listopadzie 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.390,35 zł za wykonywanie umowy zlecenia w listopadzie 2018 r.

W dniu 6 grudnia 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) za wykonywanie umowy zlecenia we wrześniu 2018 r. potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 314,17 zł z tytułu dodatku z NFZ. Na rachunku odrębnie dopisano „Wyrównanie dodatku NFZ za wrzesień 2018 od 01.09.2018 stawka godzinowa wynosi 30,80 PLN”.

W dniu 6 grudnia 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) za wykonywanie umowy zlecenia w październiku 2018 r. potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 337,60 zł z tytułu dodatku z NFZ. Na rachunku odrębnie dopisano „Wyrównanie dodatku NFZ za październik 2018”.

W dniu 6 grudnia 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) za wykonywanie umowy zlecenia w listopadzie 2018 r. potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 306,68 zł z tytułu dodatku z NFZ. Na rachunku odrębnie dopisano „Wyrównanie dodatku NFZ za listopad 2018”.

W grudniu 2018 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.206,93 zł za wykonywanie umowy zlecenia w grudniu 2018 r.

W dniu 25 stycznia 2019 r. pozwany wystawił rachunek nr (...) za wykonywanie umowy zlecenia w grudniu 2018 r. potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 283,25 zł z tytułu dodatku z NFZ.

W styczniu 2019 r. T. R. przepracowała 104 godziny, w związku z czym pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.724,43 zł.

W lutym 2019 r. T. R. przepracowała 116 godzin, w związku z czym pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 3.038,58 zł.

W marcu 2019 r. T. R. przepracowała 98 godzin, w związku z czym pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.567,84 zł.

W kwietniu 2019 r. T. R. przepracowała 107 godziny, w związku z czym pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.803,21 zł.

W maju 2019 r. T. R. przepracowała 113 godzin, w związku z czym pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.960,79 zł.

W czerwcu 2019 r. T. R. przepracowała 102 godziny, w związku z czym pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.671,90 zł.

W lipcu 2019 r. T. R. przepracowała 116 godzin, w związku z czym pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 3.038,58 zł.

W sierpniu 2019 r. T. R. przepracowała 106 godzin, w związku z czym pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.776,95 zł.

We wrześniu 2019 r. T. R. przepracowała 90 godzin, w związku z czym pozwany wystawił rachunek nr (...) potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 2.357,73 zł.

(listy obecności k. 74, k. 77, k. 79, k. 81, k. 83, k. 85, k. 87, k. 89, k. 232, rachunki k. 73, k. 75, k. 76, k. 78, k. 80, k. 82, k. 84, k. 86, k. 88, k. 90, k. 91, k. 92- 95, k. 96- 108)

W dniu 10 października 2018 r. J. S. złożył do Okręgowej Izby (...) w Ł. wniosek o zaopiniowanie sposobu podziału dodatkowych środków przekazanych na świadczenia opieki zdrowotnej udzielane przez pielęgniarki/położne realizujące. Jako ilość etatów/równoważników etatu pozwany wskazał 1,5.

(wniosek k. 39)

Pismem z dnia 30 października 2018 r. J. S. zwrócił się do (...) Oddział w Ł. o wskazanie osoby mogącej udzielić pomocy w prawidłowym podziale dodatku kapitałowego dla pielęgniarek POZ.

(pismo k. 38)

Pismem z dnia 25 lipca 2019 r. pełnomocnik powódki wezwał J. S. do rozliczenia i wypłacenia środków finansowych przewidzianych przepisami § 16 ust. 4 c rozporządzenia Ministra Zdrowia za okres od stycznia 2018 r. do czerwca 2019 r.

(pismo k. 11)

W odpowiedzi pismem z dnia 13 sierpnia 2019 r. J. S. zwrócił się do pełnomocnika powódki o dokładne sprecyzowanie roszczeń płacowych.

(pismo k. 18)

W dniu 29 sierpnia 2016 r. A. J. zawarła z J. S. prowadzącym Przychodnię (...) umowę zlecenia nr (...) na wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej i szczepiennej do końca 2018 r. Za wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej i szczepiennej A. J. miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 60 zł za godzinę, a wypłata miała nastąpić w dniu złożenia rachunku przez zleceniobiorcę.

(umowa zlecenia k. 376)

A. J. wykonywała czynności na podstawie umowy zlecenia w okresie od 29 sierpnia 2016 r. do 30 września 2019 r.

(rachunki k. 362- 377)

A. J. podpisała oświadczenie, że została poinformowana przy podpisywaniu umowy, że kwota comiesięcznego dodatku z NFZ zawarta jest w kwocie wynagrodzenia.

(oświadczenie k. 375)

W dniu 1 marca 2017 r. E. D. zawarła z J. S. prowadzącym Przychodnię (...) umowę zlecenia nr (...) na wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej na czas nieokreślony. Za wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej E. D. miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 25 zł brutto za godzinę, a wypłata miała nastąpić w dniu złożenia rachunku przez zleceniobiorcę.

(umowa zlecenia k. 415)

W dniu 31 grudnia 2018 r. E. D. zawarła z J. S. prowadzącym Przychodnię (...) umowę zlecenia nr (...) na wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej do końca sierpnia 2019 r. Za wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej E. D. miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 30 zł brutto za godzinę, a wypłata miała nastąpić w dniu złożenia rachunku przez zleceniobiorcę. Identyczną umowę E. D. zawarła z pozwanym w dniu 30 sierpnia 2019 r. tym razem do końca 2019 r.

(umowy zlecenia k. 379, k. 388)

E. D. wykonywała czynności na podstawie umowy zlecenia w okresie od 1 marca 2017 r. do końca 2019 r.

(rachunki k. 377- 387, k. 389- k. 414)

E. D. podpisała oświadczenie, że została poinformowana przy podpisywaniu umowy, że kwota comiesięcznego dodatku z NFZ zawarta jest w kwocie wynagrodzenia.

(oświadczenie k. 595)

W dniu 29 grudnia 2017 r. E. O. zawarła z J. S. prowadzącym Przychodnię (...) umowę zlecenia nr (...) na wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej w ramach zastępstwa na okres od 1 stycznia 2018 r. do 28 lutego 2018 r. Za wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej E. O. miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 60 zł brutto za

godzinę, a wypłata miała następować w dniu złożenia rachunku przez zleceniobiorcę. Identyczną umowę E. O. zawarła z pozwanym w dniu 1 marca 2018 r. tym razem na okres od 1 marca 2018 r. do 30 czerwca 2018 r.

(umowy zlecenia k. 449- k. 450)

W dniu 1 września 2018 r. E. O. zawarła z J. S. prowadzącym Przychodnię (...) umowę zlecenia nr (...) na wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej w ramach zastępstwa na okres od 1 września 2018 r. do 28 lutego 2019 r. Za wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej E. O. miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 30 zł brutto za godzinę, a wypłata miała następować w dniu złożenia rachunku przez zleceniobiorcę. Identyczne umowy E. O. zawarła z pozwanym w dniu 1 marca 2019 r. na okres do końca czerwca 2019 r. oraz w dniu 1 lipca 2019 r. tym razem do końca sierpnia 2019 r.

(umowy zlecenia k. 444, k. 445, 448)

E. O. wykonywała czynności na podstawie umowy zlecenia w okresie od 1 stycznia 2018 r. do końca sierpnia 2019 r.

(rachunki k. 416- k. 443, k. 451- 452)

W dniu 1 lipca 2017 r. A. S. zawarła z J. S. prowadzącym Przychodnię (...) umowę zlecenia nr (...) na wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej na okres od 1 lipca 2017 r. do 30 września 2017 r. Za wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej A. S. miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 26 zł brutto za godzinę, a wypłata miała następować w dniu złożenia rachunku przez zleceniobiorcę. Identyczną umowę A. S. zawarła z pozwanym w dniu 29 września 2017 r. tym razem na okres od 1 października 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. Ponownie umowę zlecenia A. S. zawarła z pozwanym w dniu 29 grudnia 2017 r. tym razem na okres od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r. z wynagrodzeniem w kwocie 27 zł brutto za godzinę,

(umowy zlecenia k. 484, k. 492)

W dniu 30 sierpnia 2019 r. A. S. zawarła z J. S. prowadzącym Przychodnię (...) umowę zlecenia nr (...) na wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej na okres od 1 września 2019 r. do 31 grudnia 2019 r. Za wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej A. S. miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 30 zł brutto za godzinę, w tym podwyżka/ dodatek z NFZ, a wypłata miała następować w dniu złożenia rachunku przez zleceniobiorcę. Identyczną umowę A. S. zawarła z pozwanym w dniu 31 grudnia 2018 r. tym razem na okres od 1 stycznia 2019 r. do 31 sierpnia 2019 r.

(umowy zlecenia k. 456, k. 467)

A. S. wykonywała czynności na podstawie umowy zlecenia w okresie od 1 lipca 2017 r. do końca sierpnia 2019 r.

(rachunki k. 454- 483, k. 485- 487, k. 489- 491)

A. S. podpisała oświadczenie, że została poinformowana przy podpisywaniu umowy, że kwota comiesięcznego dodatku z NFZ zawarta jest w kwocie wynagrodzenia.

(oświadczenie k. 594)

W okresie od stycznia 2018 r. do września 2019 r. NFZ przekazał pozwanemu następujące kwoty celem wypłaty zatrudnionym pielęgniarkom z tytułu dodatku do wynagrodzenia: w styczniu 2018 r.- 1.698,03 zł, w lutym 2018 r.-1.687,20 zł, w marcu 2018 r.- 1.672,38 zł, w kwietniu 2018 r.- 1.662,12 zł, w maju 2018 r.-1.658,70 zł, w czerwcu 2018 r.-1.641,03 zł, w lipcu 2018 r.-1.645,02 zł, w sierpniu 2018 r.-1.644,45 zł, we wrześniu 2018 r.-2.407,44 zł, w październiku 2018 r.- 2.385,60 zł, w listopadzie 2018 r.- 2.369,64 zł, w grudniu 2018 r.- 2.357,88 zł, w styczniu 2019 r.- 2.339,40 zł, w lutym 2019 r.- 2.332,68 zł, w marcu 2019 r.- 2.320,92 zł, w kwietniu 2019 r.- 2.314,20 zł, w maju 2019 r.- 2.301,60 zł, w czerwcu 2019 r.- 2.304,12 zł, w lipcu 2019 r.- 2.523,56 zł, w sierpniu 2019 r.- 2.516,20 zł, a we wrześniu 2019 r.- 2.502,40 zł,

(pisemna opinia biegłego z zakresu księgowości k. 493- 497)

Przy przyjęciu zatrudnienia 2 pielęgniarek środowiskowych w przychodni prowadzonej przez pozwanego, należny powódce dodatek do wynagrodzenia za okres od stycznia 2018 r. do września 2019 r. wyniósł 20.601,57 zł brutto. Po odjęciu należnej składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz zaliczki na podatek dochodowy powódka z tytułu dodatku do wynagrodzenia w 2018 r. powinna otrzymać kwotę 7.697,97 zł, a w okresie od stycznia do września 2019 r. kwotę 8.072,68 zł.

(pierwsza uzupełniająca pisemna opinia biegłego z zakresu księgowości k. 535- 541, druga uzupełniająca pisemna opinia biegłego z zakresu księgowości k. 617- 620)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Podstawę ustalenia stanu faktycznego stanowił także dowód z przesłuchania stron, przy czym zeznania J. S. Sąd uznał za niewiarygodne w zasadniczej dla rozstrzygnięcia sprawy części. Przede wszystkim Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego o ustaleniu z powódką, że od początku 2018 r. dodatek do wynagrodzenia będzie ujęty w stawce godzinowej wynagrodzenia określonej w umowie zlecenia. Relacja J. S. w tym istotnym zakresie jest sprzeczna nie tylko z zeznaniami powódki, ale także z dokumentami w postaci rachunków, o czym będzie mowa obszerniej w dalszej części uzasadnienia.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się ponadto na opinii biegłego sądowego B. T.. Oceniając opinię biegłego Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia ta w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego, a jednocześnie opinia została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem. Wydając opinię biegły oparł się na zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w części.

Na wstępie należy zaznaczyć, że na rozprawie w dniu 9 września 2021 r. pełnomocnik powódki cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia ponad kwotę 20.601,58 zł. W myśl art. 205 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Z kolei zgodnie z art. 205 § 4 kpc Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Ponieważ okoliczności wymienione w powołanym powyżej przepisie nie występowały, Sąd umorzył postępowanie w zakresie kwoty 16.786,94 zł, o czym orzekł w punkcie 1 wyroku.

W niniejszej sprawie niesporne było, że strony łączyła umowa zlecenia na wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej. Za wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej powódka miała otrzymywać wynagrodzenie za godzinę, którego wysokość zwiększała się w kolejnych latach, a wypłata miała następować w dniu złożenia rachunku przez zleceniobiorcę. Strony były również zgodne, że do końca 2017 r. T. R. otrzymywała dodatek do wynagrodzenia, który miał być wypłacany do 20 dnia każdego miesiąca.

Oś sporu w przedmiotowej sprawie koncentrowała się wokół ustalenia, czy dodatek do wynagrodzenia w okresie od stycznia 2018 r. do września 2019 r. był w ogóle wypłacany powódce. J. S. wyjaśnił, że od początku 2018 r. ustalił, że dodatek do wynagrodzenia zostanie zawarty w stawce godzinowej wynagrodzenia z umowy zlecenia. Stąd wynikałby wzrost tego wynagrodzenia oraz fakt, że pozwany nie wystawiał już odrębnych rachunków z tytułu wypłaty dodatku.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego w tym zasadniczym zakresie, gdyż są nie tylko sprzeczne z zeznaniami powódki, ale również z dowodami z dokumentów w postaci wystawionego w dniu 5 lutego 2018 r. rachunku nr (...) za wykonywanie umowy zlecenia w styczniu 2018 r. potwierdzającego wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 299,01 zł z tytułu dodatku z NFZ, wystawionego w dniu 6 grudnia 2018 r. rachunku nr (...) za wykonywanie umowy zlecenia we wrześniu 2018 r. potwierdzający wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 314,17 zł z tytułu dodatku z NFZ, wystawionego w dniu 6 grudnia 2018 r. rachunku nr (...) za wykonywanie umowy zlecenia w październiku 2018 r. potwierdzającego wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 337,60 zł z tytułu dodatku z NFZ, wystawionego w dniu 6 grudnia 2018 r. rachunku nr (...) za wykonywanie umowy zlecenia w listopadzie 2018 r. potwierdzającego wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 306,68 zł z tytułu dodatku z NFZ oraz wystawionego w dniu 25 stycznia 2019 r. rachunku nr (...) za wykonywanie umowy zlecenia w grudniu 2018 r. potwierdzającego wysokość wynagrodzenia powódki w kwocie 283,25 zł z tytułu dodatku z NFZ. W ocenie Sądu wystawienie powyższych rachunków ewidentnie zaprzecza wiarygodności twierdzeń J. S. o tym, że dodatek do wynagrodzenia przewidziany dla T. R. był zawarty w stawce wynagrodzenia określonej w umowie zlecenia. Co więcej pozwany nie tylko po styczniu 2018 r. wystawił rachunki dotyczące wypłaty dodatku do wynagrodzenia, ale również dwukrotnie przekazał z tego tytułu powódce wynagrodzenie, a mianowicie 6 grudnia 2018 r. T. R. otrzymała kwotę 1.281 zł za wrzesień, październik i listopad 2018 r., a 25 stycznia 2019 r. powódka otrzymała kwotę 378 zł.

Również we wcześniejszym okresie pozwany wystawiał rachunki potwierdzające wypłatę dodatku z NFZ. Tak było w 2016 r., wówczas pozwany wystawił rachunek (...) (k. 289), rachunek (...) (k. 290), rachunek (...) (k. 292), rachunek (...) (k. 294), rachunek (...) (k. 297), rachunek (...) (k. 299), rachunek (...) (k. 300), rachunek (...) (k. 303), rachunek (...) (k. 307), rachunek (...) (k. 308), rachunek (...) (k. 309) i rachunek (...) (k. 310). Jak również w następnym, 2017 r., kiedy to pozwany wystawił rachunek (...) (k. 312), rachunek (...) (k. 314), rachunek (...), rachunek (...) (k. 318), rachunek (...) (k. 320), rachunek (...) (k. 322), rachunek (...) (k. 324), rachunek (...) (k. 326), rachunek (...) (k. 328), rachunek (...) (k. 330), rachunek (...) (k. 332) i rachunek (...) (k. 334). Na wszystkich wymienionych rachunkach widnieje odrębnie naniesiony dopisek „Dodatek z NFZ”.

Bez wątplenia od początku 2018 r. doszło do wzrostu wynagrodzenia powódki z tytułu wykonywania obowiązków pielęgniarki środowiskowej, gdyż zgodnie z zawartą w dniu 29 grudnia 2017 r. umową zlecenia nr (...) obejmującej cały 2018 r. powódka miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 27,30 zł za godzinę. Jednak w ocenie Sądu nie dowodzi to wcale, że w stawce godzinowej określonej w umowie zlecenia został zawarty dodatek do wynagrodzenia, ponieważ wzrost wynagrodzenia był związany z sytuacją na rynku pracy, który od kilku już lat stał się „rynkem pracownika”. Świadczy o tym kolejna podwyżka wynagrodzenia wynikająca z wystawionego w dniu 6 grudnia 2018 r. rachunku nr (...) za wykonywanie umowy zlecenia we wrześniu 2018 r., na którym odrębnie dopisano „Wyrównanie dodatku NFZ za wrzesień 2018 od 01.09.2018 stawka godzinowa wynosi 30,80 PLN”, a także w zawartej w dniu 31 grudnia 2018 r. umowie zlecenia nr (...) obowiązującej w okresie od 1 stycznia do 31 sierpnia 2019 r., w której wynagrodzenie za wykonywanie obowiązków pielęgniarki środowiskowej strony ustaliły na kwotę 35 zł za godzinę.

W końcu gdyby faktycznie dodatek do wynagrodzenia miał zostać zawarty w stawce godzinowej za wykonywanie obowiązków pielęgniarki środowiskowej, to z pewnością znalazłoby to odzwierciedlenie w treści łączącej strony umowy. W ten sposób pozwany dążyłby do uniknięcia powstania wątpliwości co do treści łączącej strony umowy. Tym bardziej, że taka wzmianka znalazła się w umowach zawartych w dniach 30 sierpnia 2019 r. i 31 grudnia 2018 r. pomiędzy A. S., a J. S., w których strony wyraźnie określiły, że za wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej A. S. miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 30 zł brutto za godzinę, w tym podwyżka/dodatek z NFZ.

Można jeszcze zauważyć, że § 5 zawartej przez strony w dniu 29 grudnia 2017 r. umowy zlecenia nr (...), jak i zawartej w dniu 31 grudnia 2018 r. umowy zlecenia nr (...) stanowił, że „jakikolwiek zmiany w umowie mogą być dokonane tylko za pisemną zgodą stron, a strony nie mogą powoływać się na ustalenia pozaumowne”.

Wersji pozwanego nie potwierdza złożony przez niego dokument w postaci pisma ZUS z 2 sierpnia 2019 r. z którego wynika, że na datę sporządzenia pisma ustalono nadpłatę w wysokości 833,34 zł. Powyższa kwota stanowi nadpłatę z tytułu ubezpieczenia społecznego i wynikała z faktu opłacania przez pozwanego składek na rzecz ZUS w nadmiernej

wysokości, gdy tymczasem przedmiotem żądania powódki jest dodatek do wynagrodzenia wypłacany przez zupełnie innych podmiot, a mianowicie NFZ, który powinien zostać przekazany powódce.

Podobnie należy ocenić znaczenie złożonych przez pozwanego dokumentów w postaci oświadczeń J. K., J. P., A. S., E. O., E. D. i B. K. (oświadczenia k. 592- 596). W oświadczeniach wymienione osoby potwierdziły, że były obecne przy tym jak J. S. informował, że w nowej stawce godzinowej określonej w umowie zlecenia jest już zawarty dodatek do wynagrodzenia. W ocenie Sądu treść przedstawionych przez pozwanego oświadczeń nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia o zasadności powództwa, gdyż dotyczy to sposobu rozliczenia wynagrodzenia z umowy zlecenia z innymi niż powódka pielęgniarkami. Trzeba zauważyć, że T. R. wykonywała obowiązki pielęgniarki środowiskowej już od 2015 r., gdy tymczasem pozostałe pielęgniarki rozpoczęły swoją pracę później. Zatem pozwany mógł z nowo angażowanymi osobami ustalać odmienny niż w przypadku powódki sposób rozliczenia dodatku do wynagrodzenia. Oświadczenia były składane w sierpniu 2019 r. i styczniu 2020 r. Dodatkowo w przypadku A. S. złożone przez nią oświadczenie koreluje z treścią zawartych w dniu 30 sierpnia 2019 r. i w dniu 31 grudnia 2018 r. umów zlecenia na wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej na okres od 1 września 2019 r. do 31 grudnia 2019 r. i od 1 stycznia 2019 r. do 31 sierpnia 2019 r., w której strony wyraźnie ustaliły, że za wykonywanie czynności pielęgniarki środowiskowej A. S. miała otrzymywać wynagrodzenie w kwocie 30 zł brutto za godzinę, w tym podwyżka/dodatek z NFZ. Co więcej treść oświadczeń wymienionych osób stoi w sprzeczności z faktem wystawiania przez pozwanego odrębnych rachunków z tytułu dodatku do wynagrodzenia. I tak w przypadku E. D. wykonującej czynności pielęgniarki środowiskowej pozwany wystawiał rachunki potwierdzające wypłatę dodatku z NFZ, a mianowicie rachunek (...) (k. 377), rachunek (...) (k. 380), rachunek (...) (k. 381), rachunek (...) (k. 389), rachunek (...) (k. 391), rachunek (...) (k. 392), rachunek (...) (k. 394) i rachunek (...) (k. 396). Identycznie pozwany postępował w przypadku zatrudnienia E. O. wystawiając rachunek (...) (k. 416), rachunek (...) (k. 418), rachunek (...) (k. 420), rachunek (...) (k. 430), rachunek (...) (k. 432) i rachunek (...) (k. 434), a także w przypadku zatrudnienia A. S. rachunek (...) (k. 454), rachunek (...) (k. 457), rachunek (...) (k. 459), rachunek (...) (k. 468), rachunek (...) (k. 470), rachunek (...) (k. 472) i rachunek (...) (k. 474). Poza tym oświadczenia są dokumentami prywatnymi, w związku z tym zgodnie z treścią art. 245 kc mają ograniczoną moc dowodową, gdyż dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Wobec przyjęcia, że roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie co do zasady, należało ustalić jego wysokość. W tym celu istotne było przyjęcie pomiędzy jaką liczbę pielęgniarek środowiskowych należało podzielić dodatek do wynagrodzenia, który NFZ przekazywał z tego tytułu pozwanemu. Rozważania w powyższym zakresie rozpocząć należy od przypomnienia, że co prawda w okresie objętym pozwem poza T. R., czynności pielęgniarki środowiskowej wykonywały także A. J., E. D., E. O. i A. S.. Jednak o sposobie podziału dodatku do wynagrodzenia nie powinna decydować, tak jak twierdził pozwany, liczba zatrudnionych pielęgniarek, a ilość przepracowanych przez nie godzin. W tym zakresie istotne znaczenie mają zeznania powódki, z których wynika, że od stycznia do sierpnia bądź września 2018 r. samodzielnie wykonywała obowiązki pielęgniarki środowiskowej. W tym okresie w przychodni była zatrudniona jeszcze położna, dla której NFZ przydzielał osobny dodatek oraz pielęgniarka środowiskowa, która jednak nie była zgłoszona do NFZ. Od sierpnia bądź września 2018 r. były zatrudnione 2 pielęgniarki środowiskowe, każda po 4 godziny dziennie. Co istotne powyższa relacja powódki znajduje potwierdzenie w treści złożonego w dniu 10 października 2018 r. przez J. S. do Okręgowej Izby (...) w Ł. wniosku o zaopiniowanie sposobu podziału dodatkowych środków przekazanych na świadczenia opieki zdrowotnej udzielane przez pielęgniarki/położne realizujące. Co prawda pozwany wskazał we wniosku 5 pielęgniarek/położnych, ale co ważne, jako ilość etatów/równoważników etatu pozwany wskazał 1,5. Dlatego też Sąd przyjął, że podział dodatku do wynagrodzenia powinien nastąpić pomiędzy 2 pielęgniarki środowiskowe, a nie 5 tak jak to twierdził pozwany.

W swojej pierwszej pisemnej opinii biegły z zakresu księgowości dokonał wyliczenia wysokości zaległego do wypłaty dodatku do wynagrodzenia za okres od stycznia 2018 r. do września 2019 r., przyjmując, że pozwany zatrudniał 5 pielęgniarek środowiskowych. W ten sposób biegły B. T. ustalił, że każda z pielęgniarek powinna otrzymać w powyższym okresie kwotę 8.856,91 zł, co uwzględniając wypłaty otrzymane przez powódkę z tytułu dodatku do wynagrodzenia doprowadziło biegłego do obliczenia kwoty 7.316,20 zł. W pierwszej pisemnej opinii uzupełniającej,

po przyjęciu przez biegłego, że podział dodatku do wynagrodzenia następuje pomiędzy 2 pielęgniarki środowiskowe, wysokość zaległości z tego tytułu przypadająca powódce została określona na kwotę 20.601,57 zł brutto. W drugiej uzupełniającej pisemnej opinii biegły B. T. przedstawił swoje wyliczenia również przy przyjęciu zatrudnienia 2 pielęgniarek środowiskowych w przychodni prowadzonej przez pozwanego, ale wyliczając należną powódce kwotę netto. W ten sposób biegły wskazał, że należy powódce dodatek do wynagrodzenia w 2018 r. wyniósł 7.697,97 zł, a w okresie od stycznia do września 2019 r.- 8.072,68 zł.

Na podstawie złożonych przez pozwanego dokumentów biegły B. T. wyliczył, że skoro NFZ przekazał pozwanemu tytułem dodatku do wynagrodzenia w styczniu 2018 r.- 1.698,03 zł, w lutym 2018 r.-1.687,20 zł, w marcu 2018 r.- 1.672,38 zł, w kwietniu 2018 r.- 1.662,12 zł, w maju 2018 r.-1.658,70 zł, w czerwcu 2018 r.-1.641,03 zł, w lipcu 2018 r.-1.645,02 zł, w sierpniu 2018 r.-1.644,45 zł, we wrześniu 2018 r.-2.407,44 zł, w październiku 2018 r.- 2.385,60 zł, w listopadzie 2018 r.- 2.369,64 zł, w grudniu 2018 r.- 2.357,88 zł, w styczniu 2019 r.- 2.339,40 zł, w lutym 2019 r.- 2.332,68 zł, w marcu 2019 r.- 2.320,92 zł, w kwietniu 2019 r.- 2.314,20 zł, w maju 2019 r.- 2.301,60 zł, w czerwcu 2019 r.- 2.304,12 zł, w lipcu 2019 r.- 2.523,56 zł, w sierpniu 2019 r.- 2.516,20 zł, a we wrześniu 2019 r.- 2.502,40 zł, to uwzględniając dokonane przez pozwanego wypłaty dodatku, przy przyjęciu zatrudnienia 2 pielęgniarek środowiskowych, należny powódce dodatek do wynagrodzenia za okres dochodzony pozwem wyniósł łącznie 15.770,65 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 15.770,65 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 grudnia 2019 roku do dnia zapłaty, a w pozostałej części oddalił powództwo.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku, gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 15.770,65 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 grudnia 2019 roku, czyli od dnia następującego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu uznając, że dopiero w pozwie strona powodowa podała kwotę swojego żądania.